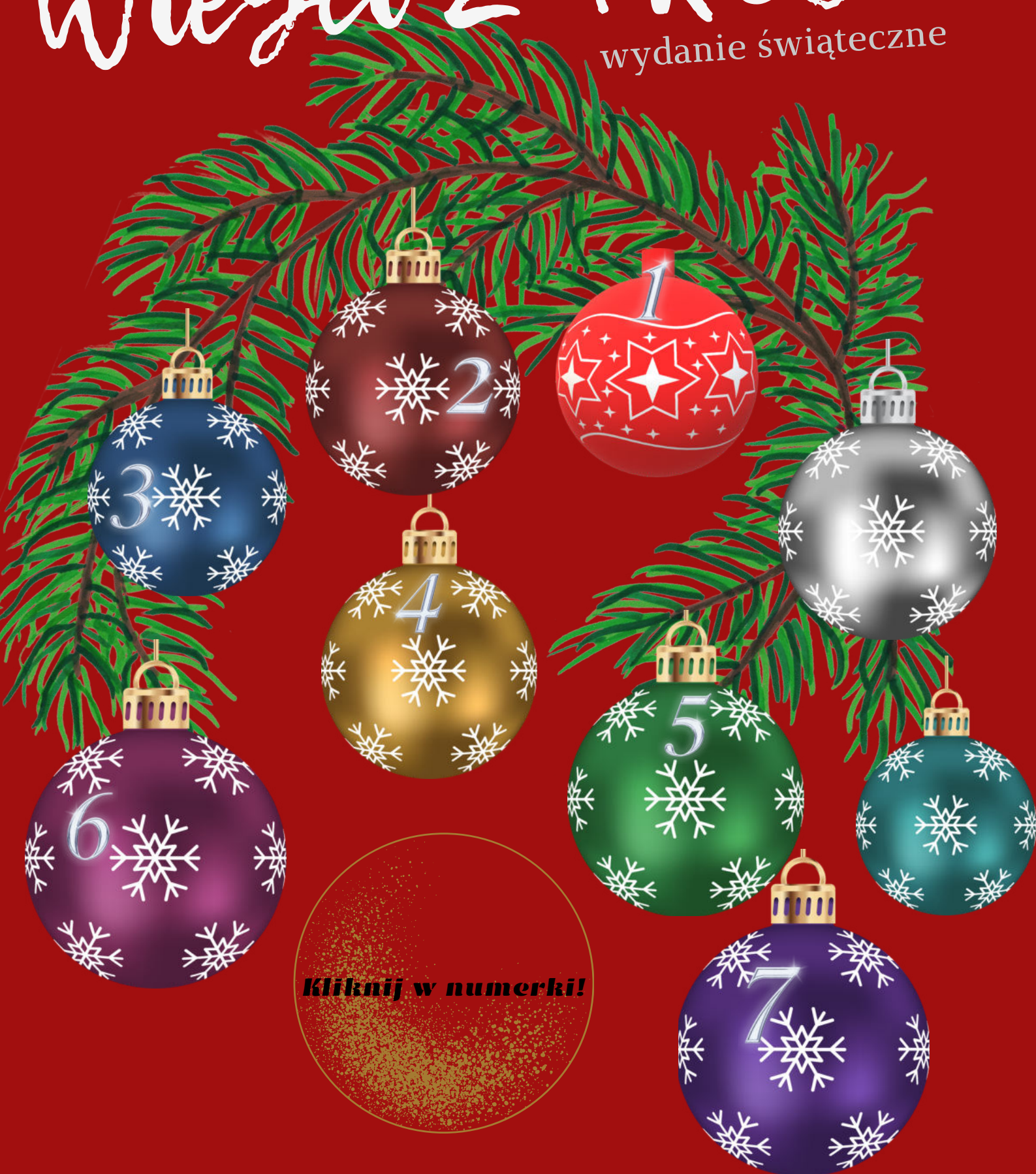

Publiczna Szkoła Podstawowa nr 3
im. Józefa Lompy w Grodkowie

Wieści z TRÓJKI

wydanie świąteczne

Kliknij w numerki!

Publiczna Szkoła Podstawowa nr 3
im. Józefa Lompy w Grodkowie

Więści z TRÓJKI

wydanie świąteczne

Życzenia

Czego życzyć osiołkowi, z uważnymi oczami, ze stajenki betlejemskiej?
Życzymy mu, żeby nie był zawsze szary, żeby był czasem łaciaty.
Żeby osiołek nie był stale uparty jak osiołek.
Życzymy wołowi, żeby nie ryczał na całe gardło.
Życzymy pastuszkom, żeby mieli ładną pogodę, żeby deszcz na nic
nie chlapał, kiedy pilnują owiec, żeby byli zawsze w dobrym humorze,
nawet kiedy muszą wstać o piątej rano.
Życzymy aniołom, żeby nie tylko fruwali, ale chodzili po ziemi z ludźmi,
nie zazdrościli archaniołom.
Życzymy trzem Królom, żeby nie zabłądzili i powrócili do swych domów.
Życzymy świętemu Józefowi, żeby nie osiwiiał, żeby był zawsze uśmiechnięty.
Życzymy małemu Jezusowi, żeby Go wszyscy kochali,
choć Go nie widać.
Życzymy sobie, żebyśmy byli lepsi, nie tylko na święta,
kiedy się dostaje prezenty.

ks. Jan Twardowski

Święta Bożego Narodzenia to wyjątkowy czas.
Niech dla nas wszystkich będą to dni pełne miłości,
rodzinnego ciepła i wzajemnego zrozumienia.
Niech Nowy Rok przynosi każdego dnia same dobre nowiny.

Wszelkiej pomyślności i sukcesów w 2024 roku
DYREKCJI, GRONU PEDAGOGICZNEMU,
PRACOWNIKOM SZKOŁY, RODZICOM
ORAZ NASZYM KOLEŻANKOM I KOLEGOM

życzy

Redakcja gazetki szkolnej

WESOŁYCH ŚWIĄT

Publiczna Szkoła Podstawowa nr 3
im. Józefa Lompy w Grodkowie

Wieści z TRÓJKI

wydanie świąteczne

"Dzień jeden w roku"

Jest taki dzień,
bardzo ciepły, choć grudniowy.
Dzień zwykły dzień,
w którym gasną wszelkie spory.
Jest taki dzień,
którym radość wita wszystkich.
Dzień, który już
każdy z nas zna od kołyski.

Niebo ziemi,
Niebu ziemia
Wszyscy wszystkim ślą życzenia.
Drzewa ptakom,
ptaki drzewom.
Mgnienie wiatru płatkom śniegu.

Jest taki dzień
tylko jeden raz do roku.
Dzień zwykły dzień,
który liczy się od zmroku.
Jest taki dzień,
gdy jesteśmy wszyscy razem.
Dzień, piękny dzień,
dziś nam rok go składa w darze.

Niebo ziemi,
Niebu ziemia.
Wszyscy wszystkim ślą życzenia.
A gdy wszyscy
usną wreszcie.
Noc igliwia zapach niesie.

"Jest taki dzień",
a właściwie "Dzień jeden
roku" to piosenka z repertuaru
Czerwonych Gitar.
Nie ma w Polsce osoby, która
by jej nie słyszała.
To największy świąteczny hit
w naszym kraju. Co ważne,
"Dzień jeden w roku" jeszcze
nam się nie przejadł, tak jak
"Last Christmas", a jest grany
w grudniu każdego roku
od ponad 45 lat!

Utwór "Dzień jeden w roku" pochodzi z 1976 roku.
Autorem muzyki jest Seweryn Krajewski, a słów - Krzysztof Dzikowski.

WIEŚCI Z TRÓJKI

wydanie świąteczne

Czy wiesz, że...

Ubieranie choinki, oczekiwanie na pierwszą gwiazdkę, łamanie się opłatkiem, przygotowanie 12 potraw wigilijnych czy pozostawienie wolnego miejsca przy stole - to tylko wybrane tradycje, które towarzyszą nam co roku podczas świąt Bożego Narodzenia. Tradycje te, choć związane z jednym z najważniejszych dla chrześcijan wydarzeń, splótły się z prastarymi obrzędami słowiańskimi, a nawet rzymskimi.

Święta Bożego Narodzenia zwano także Godami, Godnymi lub Godnimi Świętami, Świętymi Wieczorami, Koladką. Rozpoczyna je wieczór wigilijny (24 grudnia), a kończy dzień Trzech Króli (6 stycznia). Od IV wieku Kościół uroczysto obchodzi pamiątkę narodzin Chrystusa w dniu 25 grudnia. Bogata obrzędowość świąt Bożego Narodzenia wchłonęła wiele przedchrześcijańskich rytuałów, obyczajów, wierzeń.

CHOINKA

- Gospodarz rozpoczynał dzień wigilijny wyprawą do lasu po zielone gałęzie albo po drzewko. Nosiła ona wszelkie znamiona kradzieży obrzędowej - las traktowany był jak tamten świat, a wyniesiona z niego ukradkiem choinka miała przynieść „złodziejowi” szczęście i powodzenie.
- Zwyczaj ozdabiania nimi domów podczas Godów sięga średniowiecza i rozpowszechnił się w wielu krajach Europy.
- To najczęściej dziś spotykana, choć historycznie najmłodsza, ozdoba domów w czasie Bożego Narodzenia. Przywędrowała do Polski na przełomie XVIII i XIX w. wraz z niemieckimi protestantami. W Polsce choinka przyjęła się początkowo w miastach, „pod strzechy” trafiła dopiero w latach 20. XX w., ale i tak nie była częstym gościem na wsi.
- Ozdabiano ją - podobnie jabłkami, orzechami, piernikami, elementami wykonanymi z wydmuszek, piórek, słomy i kolorowego papieru. Zwyczaj składania prezentów pod choinką znany był dawniej tylko w najbogatszych domach szlacheckich i mieszczańskich.

SNOPY SIANA

- Snopki, a także słomę i siano umieszczano zarówno w chłopskich chałupach, dworach szlacheckich i w magnackich pałacach.
- Snopy, najczęściej cztery: z żyta, owsa, pszenicy i jęczmienia, stawiano w kątach izby. Wnosząc je do wnętrza, gospodarz składał życzenia „na szczęście”, „na zdrowie”, „na urodzaj dobrobyt”, „na to Boże Narodzenie - coby się wam darzyło, mnożyło”.
- Pod świąteczny biały obrus podkładano siano, a na nakryty stół sypano ziarna zbóż.
- Na środku stołu, na ziarnach, na chlebie albo na talerzu układano opłatek.

WIEŚCI Z TRÓJKI

wydanie świąteczne

Czy wiesz, że...

WIECZERZA WIGILIJNA

Wieczera wigilijna, zwana także obiadem wigilijnym, postnikiem, pośnikiem, kutią, wilią, wigilią, wyglądała różnie w różnych regionach Polski. Podobne były jednak:

- pora rozpoczęcia kolacji, która gromadziła przy stole całą rodzinę,
- pozostawianie wolnych miejsc dla nieobecnych i zmarłych,
- dzielenie się opłatkiem,
- tradycyjny zestaw postnych potraw,
- przystrojenie izby.

Kiedy pojawił się znak z nieba - pierwsza gwiazda - wszyscy zasiadali do wieczerzy. Rozpoczynał się czas święta.

Na wschodzie Polski „pośnik” rozpoczynano od tradycyjnej kutii, przyrządzanej z pszenicy lub kaszy pszennej, wymieszanej z makiem i miodem. Jadano najrozmaitsze zupy, np. migdałową (na pańskich stołach), barszcz z żytniej mąki albo czerwonych buraków, Siemieniec (zupę z siemienia lnianego), grochówkę, polewkę z maku z jagłami (czyli kaszą jaglaną, z prosa), zupę grzybową.

Wśród dań wigilijnych pojawiały się także: kasza gryczana z sosem grzybowym, kluski z makiem i miodem, pierogi z grzybami, jabłkami albo śliwkami, postna kapusta kiszona, śledzie, gotowana rzepa suszona, różne gatunki ryb.

Na deser podawano strucle makowe, pierniki i pierniczki, łamańce i inne ciasta. Wigilię kończył, zależnie od zwyczaju, kompot z suszonych owoców, kisiel owsiany lub żurawinowy.

- Do kolacji wigilijnej zasiadała parzysta liczba biesiadników, za to liczba potraw musiała być nieparzysta. Domownicy pozostawiali wolne miejsce przy stole i odkładali po trosze różnych potraw dla zmarłych - uchylone drzwi zapraszały ich do środka.
- Uczestnikom uczy nie wolno było wstawać od stołu przed zakończeniem wieczerzy ani odkładać łyżki, którą jedli (oznaczałoby to zakończenie posiłku).
- Gospodarze starali się pamiętać także o zwierzętach; dzielili się z nimi opłatkiem i resztkami wigilijnych potraw, które miały chronić je od chorób i uroków. chowanie”.

WIEŚCI Z TRÓJKI

wydanie świąteczne

Czy wiesz, że...

BOŻE NARODZENIE

Po wieczerzy przychodził czas na śpiewanie kolęd i słuchanie opowieści starszych ludzi o niezwykłych wydarzeniach nocy wigilijnej.

Tuż przed północą wszyscy wyruszali na pasterkę. W domu zostawały tylko małe dzieci i starsi schorowani ludzie. Nie gaszono światła w izbach, bo jak mówiono: „Pan Jezus się narodził, Dzieciatko Boże, jasność - i w domu niech będzie jasność”.

Na stole pozostawały - aż do dnia św. Szczepana (26 grudnia) - nie uprzątnięte potrawy wigilijne.

W okresie od Bożego Narodzenia do Trzech Króli, zwanym niekiedy „dwunastnicą”, gospodarze bacznie obserwowali zmiany aury, sądzili bowiem, że na tej podstawie można przepowiedzieć pogodę na przyszły rok - każdy kolejny dzień odpowiadał jednemu miesiącowi.

W drugim dniu świąt mieszkańcy wsi święcili owies i obsypywali się nim podczas mszy

OD WIGILII DO TRZECH KRÓLI

Od Wigilii (czasem dopiero od św. Szczepana) do Trzech Króli wędrowali po wsiach poprzebierani kolędnicy, wodzący ze sobą różne maskary: kozę, turonia, niedźwiedzia, żurawia, bociana, konia, koguta. Chodzili też chłopcy z gwiazdą. Byli to kilku- lub kilkunastoletni chłopcy. Jeden z nich, zwany gwiazdżichem lub gwiazdorem niósł umocowaną na kiju świecą gwiazdę. Prowadziła ona kolędników niczym gwiazda betlejemska trzech królów. Szli także szopkarze z szopką i kukiełkami oraz zespoły odgrywające herody, czyli przedstawienie o narodzeniu Pańskim.

Przebierańcy chodzili całymi grupami, składając - wierszem albo kolędą - życzenia wszelkiej pomyślności gospodarzowi, gospodyni, młodzieńcowi, pannie itd. Mieszkańcy chałupy, do której nie zawitali, uważali to za zły znak. Życzenia składane przez niezwykłych gości miały bowiem zapewnić urodzaj i pomyślność w nadchodzącym roku: obfite plony, zdrowie i płodność zwierząt. Nikt nie chciał się narazić na „złe” życzenia.

WIEŚCI Z TRÓJKI

wydanie świąteczne

BOŻONARODZENIOWE ZAWŁOŚCI JĘZYKOWE

Zawsze, kiedy zbliża się
Boże Narodzenie,
mamy kłopot ortograficzny.
Jeżeli przy życzeniach chcemy
dodać słowo „święta”, to nie
bardzo wiemy, czy pisać
„Z okazji Świąt Bożego
Narodzenia”,
czy „Z okazji świąt Bożego
Narodzenia”?

Należy pisać wyłącznie:
święta (małą literą) **Bożego**
Narodzenia. Jest tak dlatego, że
to **Boże Narodzenie** jest
właściwą nazwą uroczystości
przypadającej
25 grudnia, a zwrot święta
Bożego Narodzenia to już
nazwa opisowa Bożego
Narodzenia.

Gwiazdka czy gwiazdka?

I w tym wypadku
poprawne są
obydwie pisownie –
zależnie od
znaczenia.

Mianowicie
możemy pisać
Gwiazdka, gdy
mamy na myśli
«wigilię i święta
Bożego

Narodzenia»,
a wyłącznie
gwiazdka – gdy
mówimy tylko
o «zwyczaju
obdarowywania się
prezentami».

Wigilia czy wigilia?

Poprawne są obie pisownie,
ponieważ oba słowa różnią się
znaczeniem.

Otóż **wigilia** (małą literą) to
«dzień poprzedzający inny
dzień, zwykle świąteczny»,
jak również «tradycyjna,
uroczysta wieczerza
w przeddzień świąt Bożego
Narodzenia» (definicje za SJP
PWN-u).

Pisownia **wigilii** małą literą, gdy
mowa o kolacji przed Bożym
Narodzeniem, może wydawać
się dość kłopotliwa, ponieważ od
wielkiej litery należy zapisywać
Wigilię, gdy mamy na myśli
dzień poprzedzający Boże
Narodzenie, czyli 24 grudnia.

Tym samym należy pisać np. tak:
**W tegoroczną Wigilię mieliśmy
wielu gości na wigilii.**

Gdy mowa jednak o zupełnie innej
wigilii (czyli nie o 24 grudnia),
piszemy ją małą literą, np.

**Już w wigilię swoich urodzin
otrzymałem pierwsze prezenty.**

Sylwester czy sylwester?

Sylwester pisany wielką
literą oznacza oczywiście
imię męskie.

Natomiast **sylwester**
to albo **bal**, na który
wybieramy się 31 grudnia,
albo po prostu ostatni dzień
roku, a właściwie noc z 31
grudnia na 1 stycznia.

Pasterka czy pasterka?

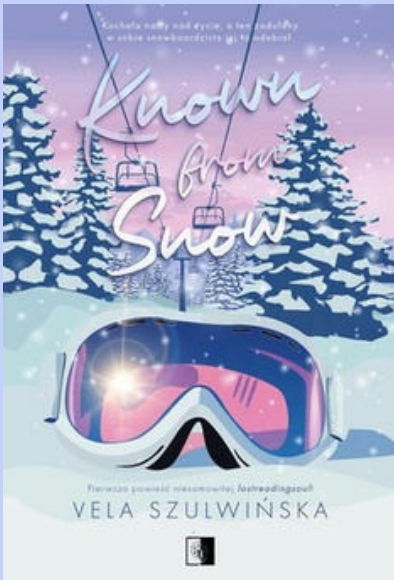
Msza odprawiana w nocy z 24 na 25 grudnia to **pasterka** i zgodnie z
zasadami ortografii zapisuje się ją **małą literą.**

WIEŚCI Z TRÓJKI

wydanie świąteczne

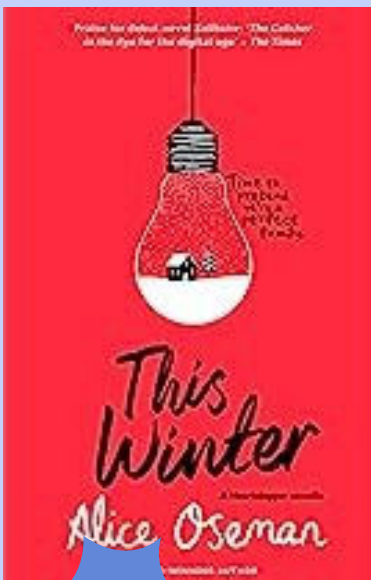
Źródło: Strona
wydawnictwa NieZwykłe

Książkowe polecajaki!

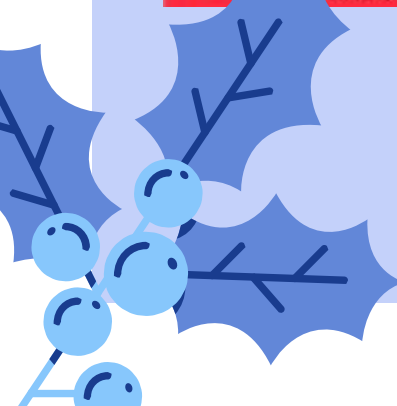
Felicity Mistle co roku czeka na zimę, bo wtedy znowu może poczuć śnieg pod nartami a na twarzy powiew zimnego, górskiego powietrza. Teraz, kiedy właśnie skończyła szkołę średnią, postanawia zostać wolontariuszem na austriackich stokach narciarskich. Wszystko zapowiada się genialnie, ale niestety jej plany rozsypują się w drobny mak. Neo Harrison – król tamtejszych stoków, zawodowy snowboardzista – przypadkiem wjeżdża w dziewczynę, powodując wypadek.

Źródło: Strona
LubimyCzytać

Winter!

Książka autorstwa Alice Osman, czyli autorki naszej ulubionej serii “Heartstopper”. “This Winter” opowiada o miłości, rodzinie i trudnościach w nazywaniu rzeczy po imieniu. Boże Narodzenie to czas, który spędzamy z rodziną. W rodzinie Springów nigdy nie było to łatwe. Tym bardziej w tym roku, kiedy do stałych problemów i obowiązkowego konfliktu między dziadkami, dochodzą problemy ze zdrowiem Charliego.

Publiczna Szkoła Podstawowa nr 3
im. Józefa Lompy w Grodkowie

WIEŚCI Z TRÓJKI

wydanie świąteczne

Imiona świąteczne,
które zawsze będą kojarzyły się
z Gwiazdką!

Ewa

Imię pochodzenia hebrajskiego, od słów **hajja** (być) lub **hawwa** (wzięta od męża albo dająca życie). Według Biblii jest to imię pierwszej kobiety stworzonej z żebra Adama.

<https://www.ksiegaimion.com/ewa>

Adam

Imię pochodzi z wielu źródeł: z języka hebrajskiego **adam** (ludzie) lub **adhamah** (ziemia), sumeryjskiego **ada-mu** (mój ojciec), akadyjskiego **ad-mu** (stworzony, zrodzony, dziecko) lub arabskiego **adama** (łączyć się). Najczęściej przyjęte jest znaczenie biblijne: **pierwszy człowiek stworzony przez Boga.**

<https://www.ksiegaimion.com/adam>

Maria

Imię pochodzenia hebrajskiego, od słowa **mariam** (napawać radością) lub od egipskiego **meri-jam** (ukochana przez Boga). Pierwotna hebrajska wersja imienia Miriam przekształcona została na **Mariam**, stąd **Maria.**

<https://www.ksiegaimion.com/maria>

Gabriel

Imię hebrajskie, pochodzi od słów **geber** (mężczyzna, męski) i **el** (boży).

Imię to oznacza wojownika, męża Bożego.

<https://www.ksiegaimion.com/gabriel>

Mikołaj

Imię pochodzenia greckiego (**Nikólaos**) od słów **nike** (zwycięstwo) i **laos** (lud). Oznacza tego, który odniósł zwycięstwo dla swojego ludu.

<https://www.ksiegaimion.com/mikolaj>

Inne imiona:

Józef, Melchior, Kacper,
Baltazar, Sylwester

Nasze miasto w fotografii

Autor zdjęć: **Borys Bawer**